

۲۰۱۶/۰۱/۱۵

خلیل الله ناظم باختری

تحفه های ناظم

(تحفه سیزدهم)

مشکِ سوده

به آسمانِ وطن آفتابِ روشن است
به شام تا به سحر چون به کهکشان نگر
به شوق کابل و در آستانِ فکر و خیال
به دشت و کوه و دمن جوشِ لاله میبینم
صدای بلبل و چنگ و چغانه می آید
چه مشکِ سوده و ابرِ ستوده می ریزد
نشاطِ گلشن و سیرِ بهار و کیفِ سخن
سرورِ مغبچگان و نوایِ دمبدم
قرینِ گوشه میخانه می شود آخر
غریقِ دودِ چلم گشته است و میدانم
بیادِ میهن و در کارگاهِ ملکِ دگر

قمر چو اشعه زبینه و درخشان است
ستارگان چه عجب یک به یک چراغان است
صفای خواجه صفا و هوایِ پغمان است
به هر طرف که نظر افگم گلستان است
که موجِ موسمِ گل در میانِ بوستان است
نشانِ جنتِ فردوس در بهاران است
همیشه شاملِ احوالِ میگساران است
نصیبِ روز و شب و هست و بود ایشان است
مگر عبادت زاهد برای عصیان است
به پشتِ دختر رز محتسب دلنگان است
کسی که رحل اقامت گزیده حیران است

دریغ و درد درین روزگار ناظم ما

سپندِ مجمرِ شامِ سیاه هجران است

الحاج خلیل الله ناظم "باختری"
همبورک - ۱۵ جنوری ۲۰۱۶